

گل خنده

با آنکه خون ز چشم دلم می‌رود هنوز
شکی به روی باور من می‌دود هنوز
یک موش کور از پس عمری به رنگ مرگ
دنباله‌ی شکوه مرا می‌جود هنوز
بر روی بند خاطره‌ام تاب می‌خورد
پیراهنی که بوی تو را می‌دهد هنوز

**

ای مرد مانده از همه‌جا، ای غرور من
آیا دری به روی تو وا می‌شود هنوز؟!